

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ МОЛОДОГО ВИКЛАДАЧА–ПОЧАТКІВЦЯ

Бачинський В.В., Антонюк Н.Р., (*Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна*), **Хижняк Ж.О.,** (*Військова академія, м. Одеса, Україна*)

На сучасному етапі розвитку вищої освіти кваліфікація викладацького складу грає вирішальне значення для ефективного виконання завдань і вимог, які стоять перед навчальним закладом.

Враховуючи це, питання підготовки молодих викладачів є важливою проблемою вищого навчального закладу (ВНЗ). Чим краще поставлена робота з молодими викладачами-початківцями, тим більших успіхів слід очікувати в питаннях навчання та виховання студентів, та в кінцевому результаті налагоджена робота всього колективу ВНЗу.

Кваліфікація молодого викладача вищого навчального закладу повинна складатися з підготовленості його:

- як спеціаліста в конкретній галузі наукового та фахового знання;
- в галузі педагогіки;
- в організації живої взаємодії студентів та педагогів, тобто володіння

основами психології.

Питання підготовки молодих викладачів повинні вирішуватися комплексно та перспективно. На кафедрі на кожного зарахованого на посаду молодого викладача повинен бути розроблений перспективний план його росту з урахуванням програми для самостійної роботи.

Перспективний план повинен передбачати:

1. Освоєння дисципліни, що викладається:

- вивчення програми нормативної навчальної дисципліни;
- вивчення робочої програми нормативної навчальної дисципліни, усвідомлення її взаємозв'язків з іншими дисциплінами;
- освоєння змісту дисципліни, що викладається, в цілому і кожного заняття окремо;
- засвоєння навчальних дисциплін, на яких базується дисципліна, що викладається, в необхідному для використання об'ємі;
- освоєння вимог з освітньо-професійної програми підготовки фахівців по навчальній дисципліні, що забезпечить належне викладання дисципліни;
- оволодіння методикою викладання навчальної дисципліни;
- самостійна робота над підвищенням та удосконаленням своїх знань, вмінь та навиків;
- освоєння методики застосування прогресивних інформаційних технологій;
- проведення відкритих занять під керівництвом досвідченого викладача;
- вивчення та освоєння практичних та лабораторних робіт по навчальній дисципліні;
- набування навичок організації консультацій та самостійної роботи студентів;
- асистентування при складанні заліків та екзаменів.

2. Здобування навичок підготовки та проведення різних видів занять:

- відвідування занять досвідчених викладачів;
- участь в розробці змісту занять та обговорення його на кафедрі;
- участь в розробці навчальних посібників та методичних вказівок, вивчення особливостей їх застосування на заняттях.

3. Підвищення науково-педагогічного рівня, оволодіння основами організації та ведення навчально-виховної роботи:

- підготовка до вступу в денну (заочну) аспірантуру;
- складання іспитів кандидатського мінімуму;
- підготовка на курсах підвищення кваліфікації;
- стажування у профільних ВНЗ або науково-дослідних інститутах (лабораторіях);
- проведення науково-дослідної роботи, щільно пов'язаної з учбовим процесом;
- публікація статей та тез доповідей у фахових виданнях;
- участь в науково-методичних та наукових конференціях;
- вивчення функціональних та організаційних обов'язків членів кафедри, усвідомлення своєї ролі та місця в навчально-виховному процесі на кафедрі;

– вивчення керівних документів, які регламентують навчально-виховний процес.

Перспективний план повинен складатися терміном на три роки, обговорюватися на засіданні кафедри та затверджуватися завідувачем кафедри.

Таким чином, розробка і впровадження перспективного плану розвитку молодого викладача буде передумовою формування його високого професійного рівня та компетентності майбутнього викладача вищого навчального закладу.